

невежество, съ своитѣ беззакония, съ своята алчностъ

съюзява се съ епирския деспотъ противъ него... Утре се съюзява съ Тодоръ Ласкарисъ противъ Ерикъ Филандъръ, дебне латинитѣ, ала не смѣе вече да излѣзе на открита брань съ тѣхъ... Не бихъ се очудилъ ако утре чуя, че се е съюзилъ съ Стрѣзомиръ противъ епирския деспотъ или съ Ерикъ противъ Ласкарисъ. И това чудо става...

— Борилъ може и съ нечестивия трижпроклетъ Сатана да се съюзи, стига той да му закрепилъ престола! — извика буйно пресвитеръ Константинъ. — Тамъ е цѣлата работа!

Изведнѣжъ всички изтрѣпнаха, заслушаха се. Навънъ, откъмъ стълбитѣ, се зачу бръзъ, сподавенъ глъчъ. Ледена рѣка стисна сърдцата имъ. Нѣкой пѣргаво слизаше надолу и разговаряше съ жената на катепанъ Данъ, която припрѣно му отвръщаше нѣщо, съ неспокоенъ и развълнуванъ гласъ.

— Днесъ усѣтихъ, че нѣкой ме следи — продума тихо Добромиръ и впи очи въ вратата, къмъ която всички се бѣха обърнали, поглади тревожно кждравата си кафява брада, съ червеникавъ отсѣнъкъ.

Кой можеше да бѣде? Никой отъ съзаклятниците не липсваше.